

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສ.ປ.ປ. ລາວ

ເລກທີ 330/ຫຫລ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02 JUL 2007

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍຂອບເຂດການໃຫ້ສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19/10/1999.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26/12/2006.
- ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດການໃຫ້ເງິນກູ້ແກ່ລູກຄ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 03/ຫຫລ, ລົງວັນທີ 15/01/1996 .
- ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ໂດຍກຳນົດຂອບເຂດການໃຫ້ສິນເຊື້ອແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ແນໃສ່ກະຈາຍສິນເຊື້ອ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຮັບປະກັນການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານສິນເຊື້ອໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ມາດຕາ 2. ອະທິບາຍຄຳສັບ

- 2.1 “ສິນ” ໝາຍເຖິງ ສິນຊັ້ນ 1 ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 135/ຫຫລ, ລົງວັນທີ 20/03/2007.
- 2.2 “ບຸກຄົນ” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຫຼື ມີຕີບຸກຄົນ ໃດໜຶ່ງ.
- 2.3 “ກຸ່ມບຸກຄົນ” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີຈຳນວນແຕ່ 2 ບຸກຄົນຂຶ້ນໄປ ແລະ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນບຸກຄົນດຽວກັນ ຖ້າຫາກ:
 - ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີອຳນາດຄວບຄຸມໂດຍກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນພາຍໃນກຸ່ມ ໂດຍມີຮຸ້ນ ແຕ່ 20% ຂຶ້ນໄປຂອງຈຳນວນຮຸ້ນທັງໝົດທີ່ມີສິດອອກສຽງ;
 - ບັນດາບຸກຄົນຕັ້ງກ່າວ ນອນຢູ່ໃນກຸ່ມດຽວກັນ, ມີສາຍພົວພັນພາຍໃນກຸ່ມໂດຍຖືກຳນະສິດຮ່ວມກັນ, ມີຜູ້ບໍລິຫານຄົນດຽວກັນ, ໃຫ້ການຄ້າປະກັນຊື່ງກັນ ແລະ ກັນ.

- 2.4 “ລູກຄ້າລາຍໃຫຍ່” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນ ທີ່ທະນາຄານໃຫ້ສິນເຊື່ອ ແຕ່ 10% ຂອງທຶນຂຶ້ນໄປ.
- 2.5 “ສິນເຊື່ອ” ໝາຍເຖິງ ເງິນກູ້ ຫຼື ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ ທີ່ທະນາຄານໃຫ້ກັບລູກຄ້າ.
- 2.6 “ເງິນກູ້” ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນທີ່ທະນາຄານປ່ອຍກູ້ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງບັນທຶກໄວ້ໃນ ແລະ ນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ເຊັ່ນ: ເງິນກູ້ທຳມະດາ(Loan), ເງິນເບີກເກິນບັນຊີ (OD), ເງິນຈ່າຍ ລ່ວງໜ້າໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ(Advance), ເງິນກູ້ປ່ອຍຮ່ວມກັບທະນາຄານອື່ນ (Syndicated Loan).
- 2.7 “ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ” ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາທີ່ທະນາຄານສັນຍາຈະໃຫ້ກັບລູກຄ້າ ໃນອານາຄົດ ຊຶ່ງບັນທຶກຢູ່ນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ເຊັ່ນ: ໜັງສືສິນເຊື່ອ(L/C), ໜັງສືຄ້າປະກັນ(B/G, L/G), ໜັງສື ຮັບຮອງ(Aval/Acceptance, Advance Payment Guarantee) ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການໃຫ້ສິນເຊື່ອແກ່ບຸກຄົນ, ກຸ່ມບຸກຄົນ, ແລະ ລູກຄ້າລາຍໃຫຍ່

ທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສາມາດປ່ອຍສິນເຊື່ອ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງນີ້:

- 3.1 ການໃຫ້ສິນເຊື່ອປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດລວມກັນ ແກ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 25% ຂອງທຶນ.
- 3.2 ການໃຫ້ສິນເຊື່ອປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດລວມກັນ ແກ່ກຸ່ມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 50% ຂອງທຶນ.
- 3.3 ການໃຫ້ສິນເຊື່ອຕາມຂໍ້ 3.1 ແລະ 3.2, ໃນກໍລະນີມີຫຼາຍວົງເງິນ ແມ່ນໃຫ້ເອົາອດລວມຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ ໃໝ່ບວກໃຫ້ຍອດເຫຼືອຂອງວົງເງິນບ້ວງເກົ່າ.
- 3.4 ການໃຫ້ສິນເຊື່ອເກີນຂອບເຂດຕາມຂໍ້ 3.1 ແລະ 3.2 ນັ້ນ, ທະນາຄານທຸລະກິດຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມກັບທະນາຄານ ທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນປ່ອຍຮ່ວມກັນ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບ.
- 3.5 ການໃຫ້ສິນເຊື່ອແກ່ບັນດາລູກຄ້າລາຍໃຫຍ່ ເມື່ອລວມເຂົ້າກັນທັງໝົດຕ້ອງບໍ່ເກີນ 8 ເທົ່າ ຫຼື 800% ຂອງທຶນ.

ມາດຕາ 4. ຂອບເຂດການໃຫ້ສິນເຊື່ອລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດ

ການໃຫ້ສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແກ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 50% ຂອງທຶນ.

ມາດຕາ 5. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດການໃຫ້ສິນເຊື່ອ

ການໃຫ້ສິນເຊື່ອຕາມມາດຕາ 3 ແລະ 4 ແມ່ນບໍ່ລວມເອົາການໃຫ້ສິນເຊື່ອ ທີ່ຖືກຄ້າປະກັນໂດຍ:

- 5.1 ວັດຖຸມີຄ່າ (ເຜັດ, ພອຍ, ຄຳ, ຄຳຂາວ, ເງິນ) ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງທ້ອງຕະຫຼາດ.
- 5.2 ເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ຊຶ່ງເປັນສະກຸນດຽວກັນກັບສິນເຊື່ອ.
- 5.3 ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫຼື ພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບສາຂາທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍົກເວັ້ນການປະຕິບັດມາດຕາ 3 ແລະ 4, ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບເປັນ ແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ

- 6.1 ການໃຫ້ສິນເຊື້ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 90% ຂອງມູນຄ່າຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງທ້ອງຕະຫຼາດ.
- 6.2 ການຈົດຈຳນອງຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງ, ຫຼັກຊັບຕັ້ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃດໃຫ້ຈົດທະບຽນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 7. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການໃຫ້ສິນເຊື້ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ

- 7.1 ຜູ້ບໍລິຫານ, ພະນັກງານສິນເຊື້ອ ຫລື ພະນັກງານຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ອຍສິນເຊື້ອ.
- 7.2 ຖ້າເງິນກູ້ທີ່ປ່ອຍໄປນັ້ນ ກາຍເປັນໜີ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ (NPLs) ທະນາຄານທຸລະກິດຕ້ອງຜັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບການ ແລ້ວລາຍງານຜົນການແກ້ໄຂນັ້ນໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບເປັນປະຈຳແຕ່ລະໄຕມາດ.
- 7.3 ຖ້າທະນາຄານທຸລະກິດໃດ ບໍ່ລາຍງານກ່ຽວກັບໜີ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ (NPLs) ຕາມຂໍ້ 7.2 ໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບ ຫຼື ມີເຈດຕະນາປົກປິດຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ, ຫາກກວດພົບຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 8. ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຊ້ປຽນແທນຂໍ້ກຳນົດ ສະບັບເລກທີ 03/ທຫລ, ລົງວັນທີ 15 ມັງກອນ 1996 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສຸເພັດ ຄຳພູນວິງ